

۳ نکته‌ای که باید در مورد اول قرتیان بدانید

رابرت کارور

۱. کلیسای قرتیان مملو از چالش‌ها بود.

پولس رسول بنیان‌گذار کلیسای قُرْنُتُس بود. او ابزاری بود که خداوند برای ایجاد این کلیسا به کار برد. در دومین سفر بشارتی خود، در اوایل دهه‌ی ۵۰ میلادی، به این شهر که بر روی گذرگاه زمینی متصل‌کننده‌ی سرزمین اصلی آخائیه به پلوپونز در جنوب قرار داشت، رسید. قرتس شهری پررونق با دو بندر (لیخائیم و کُنْخَرِیه) و جمعیتی حدود ۱۵۰,۰۰۰ نفر بود. این شهر پرجمعیت، بت‌پرست و غرق در فساد اخلاقی و زنا بود.

پولس خدمت خود را در کنیسه آغاز کرد، اما پس از افزایش مخالفت‌ها، به خانه‌ی تیتیوس یُوسْتُس، که خدا را می‌پرستید، نقل مکان کرد. بدون شک، او در بازار و سایر نقاط شهر نیز خدمت می‌کرد. "و بسیاری از اهل قُرْنُتُس چون شنیدند، ایمان آورده، تعمید یافتند." (اعمال رسولان ۱۸: ۸). خداوند در رؤیایی شبانه، پولس را تشویق کرد که بی‌باکانه خدمت خود را ادامه دهد، زیرا افراد زیادی در شهر بودند که هنوز ایمان نیاورده بودند. او یک سال و نیم در آنجا ماند. بنابراین، کلیسا باید جامعه‌ای بزرگ شامل بت‌پرستانی که ایمان آورده بودند و گروهی کوچک‌تر از یهودیان بوده باشد. پولس خود را پدر روحانی آنها می‌نامد (اول قرتیان ۴: ۱۵).

با این حال، این کلیسا مکانی دشوار برای خدمت بود. برخی از اعضای آن قبلاً در انحرافات جنسی که قرتس به آن شهره بود، غرق بودند، و برخی دیگر بت‌پرست، دزد و دایم‌الخمر بودند (اول قرتیان ۶: ۹-۱۱). علاوه بر این، پولس از آنها به‌عنوان شیفته‌ی حکمت یونانی (اول قرتیان ۲: ۴-۵)، نابالغ (اول قرتیان ۳: ۱)، متکبر (اول قرتیان ۴: ۶)، مغرور (اول قرتیان ۵: ۲)، لاف‌زن (اول قرتیان ۵: ۶)، بی‌ملاحظه (اول قرتیان ۶: ۱۱؛ ۲۱-۲۲) یاد می‌کند. چگونه پولس به این افراد در چنین شرایطی خدمت می‌کرد؟

نکته‌ی قابل‌توجه این است که پولس از همان ابتدای نامه، خدا را برای آنها شکر می‌کند، آنان را تحسین می‌کند، و تأکید می‌کند که از هیچ موهبت روحانی محروم نیستند (اول قرتیان ۱: ۴-۷). بعدها، او تصریح می‌کند که قصدش شرمسار کردن آنها نیست، بلکه به‌عنوان فرزندان محبوب خود، آنها را نصیحت می‌کند (اول قرتیان ۴: ۱۴). محبت شبانی او در سراسر نامه مشهود است. آخرین سخنان او در این رساله چنین است: "محبت من همواره با همه‌ی شما که با عیسی مسیح متحد هستید باشد. آمین." (اول قرتیان ۱۶: ۲۴).

۲. اول قرن‌تین محتوای متنوع‌تری نسبت به سایر رساله‌های پولس دارد.

جی. گِرِشام میچن، نوشت: "رساله‌ی اول قرن‌تین بیش از هر کتاب دیگری در عهدجدید، اطلاعاتی درباره‌ی مسائل داخلی کلیسای رسولان ارائه می‌دهد. این رساله به‌تنهایی مشکلات عملی کلیسای اولیه را در تنوعی حیرت‌انگیز شرح می‌دهد."^۱ مطالعه‌ی این نامه طیف گسترده‌ای از موضوعات را آشکار می‌کند. پولس از طریق دو گزارشی که دریافت کرده بود از این مسائل مطلع شد: گزارشی از خلوتی که توسط برخی از "اعضای خانواده"، احتمالاً خادمانش، ارسال شده بود (اول قرن‌تین ۱: ۱۱)، و گزارشی دیگر از استیفان، فرتوناتوس و آخانیکاس، احتمالاً به شکل نامه‌ای از کلیسا (اول قرن‌تین ۱۶: ۱۷).

این کلیسا با مشکلات و چالش‌های بسیاری روبه‌رو بود، از جمله گروه‌های تفرقه‌انگیز (اول قرن‌تین ۱: ۱۱-۱۲)، رابطه‌ی جنسی نامشروع که حتی برای کافران هم تکان‌دهنده بود (اول قرن‌تین ۵: ۱)، دعاوی کوچک که به‌صورت عمومی مطرح می‌شدند (اول قرن‌تین ۶: ۱)، نیاز به تعلیم درباره‌ی ازدواج و طلاق (اول قرن‌تین ۷)، اختلافات درباره‌ی خوردن گوشتی که برای بت‌های کافران قربانی شده بودند (اول قرن‌تین ۸: ۱-۱۱)، موضوعات مربوط به پرستش و استفاده از عطایای روحانی (اول قرن‌تین ۱۲-۱۴) و انکار واقعیت رستاخیز توسط برخی در کلیسا (اول قرن‌تین ۱۵: ۱۲). این فهرست تنها بخشی از چالش‌های این کلیسا بود، و بدون شک موضوعات دیگری نیز وجود داشت. کلیسای قُرْنُتُس پرسش‌ها و نگرانی‌های گسترده‌ای داشت که نیازمند پاسخ‌های دقیق و شبانی از سوی پولس بود.

۳. اگرچه قرن‌تین و مشکلات آنها از نظر زمانی و فرهنگی تا حد زیادی از ما دور و جدا هستند، اما نحوه تعامل پولس با آنها کاملاً به ما ارتباط پیدا می‌کند.

بار دیگر، مشاهده می‌چن قابل توجه است:

رساله‌ی اول قرن‌تین به مشکلات خاص کلیسای اولیه می‌پردازد. آن مشکلات، مشکلات ما نیستند... اما پولس این توانایی شگفت‌انگیز را داشت که حتی مسائل جزئی را در پرتو اصول ابدی بررسی کند. نکته‌ی حیرت‌انگیز این رساله این است که هر پرسشی که در آن مطرح می‌شود، با معیار حقیقت انجیل ارزیابی می‌شود. از این رو، ارزش این رساله همیشگی است. چالش اصلی در زندگی مسیحی این است که چگونه می‌توان اصول والای انجیل را در زندگی روزمره به کار بست. این مشکل را نمی‌توان به طور کامل برای کسی حل کرد، چرا که زندگی مملو از پیچیدگی‌ها و فراز و نشیب‌هاست. اما راهکار آن در رساله‌ی اول قرن‌تین آمده است.^۲

این یادآوری خوبی است که هر مسیحی، در هر عصری، باید پیوسته در تلاش باشد تا آموزه‌های کتاب‌مقدس را در زندگی خود به کار بندد. برای دستیابی به این هدف، نیازمند راهنمایی هستیم. استفاده از یک کتاب‌مقدس تفسیری خوب، مانند کتاب‌مقدس تفسیری اصلاحات، می‌تواند بسیار مفید باشد. افزون بر این، تفسیرهای متنوعی نیز در آن وجود دارند که از تفاسیر ساده تا تفسیرهای عمیق و تخصصی را شامل می‌شوند. کیت ماتیسون، تیم چالیز و دیگران، موضوعات ارزشمندی از بهترین تفاسیر را گردآوری کرده‌اند. با این حال، بزرگ‌ترین یاری‌رسان ما، خداوند است. مزمور ۱۱۹: ۱۸ دعایی است که می‌توانیم هنگام خواندن و مطالعه‌ی کتاب‌مقدس زمزمه کنیم: "چشمان مرا بگشا تا از شریعت تو چیزهای عجیب بینم."

۱. جی. گرشام میچن، عهد جدید: مقدمه‌ای بر ادبیات و تاریخ آن (ادینبورگ: انتشارات بیرق راستی، ۱۹۷۶)، ۱۳۱.

۲. همان، ۱۳۴.

این مقاله بخشی از مجموعه «هر کتاب از کتاب مقدس: ۳ نکته‌ای که باید بدانید» است.

این مقاله در وبسایت [لیگونیئر](https://fa.ligonier.org/) منتشر شده است.

رابرت دبلیو. کارور، بیش از سی و پنج سال به عنوان استادیار زبان یونانی و کتاب مقدس در کالج مسیحی کلیر واتر در شهر کلیر واتر، فلوریدا خدمت کرد.